

İSA'NIN HAYATI

Okuma: Luka 2

Luka 1:30-33 Ama melek ona, "Korkma Meryem" dedi, "Sen Tanrı'nın lütfunda eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. O büyük olacak, kendisine 'Yüceler Yücesi'nin Oğlu' denecek. Rab Tanrı O'na, atası Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir.

Tanrı'nın Meryem'e Mesajı

Meleğin Meryem'e getirdiği ne harika bir mesaj! Tanrı'nın Oğlu'nu doğuracaktı. Melek ona, Tanrı'nın Kutsal Ruh'unu Oğlunun gebeliğini gerçekleştirmek için kullanacağını söyledi. Hiç kimse bu işe karışmayacaktı. Bebeğe 'Tanrı kurtaracak' anlamına gelen İsa denilecekti, çünkü o "halkını günahlarından kurtarmaya" geldi. (Matta 1:21).

İsa'nın doğumu Matta ve Luka'nın ilk iki bölümünde kaydedilmiştir. Bu bölümler İsa'nın doğumundan önce cennette var olduğunu söylemez. Böyle bir düşünce, Kutsal Kitab'ın anlattığı İsa'nın gebelik ve doğum hikayesiyle örtüşmemektedir.

Rab İsa'nın hayatı ve işleri Matta, Markos, Luka ve Yuhanna İncillerinde kayıtlıdır. Doğumundan 30 yaşındaki vaftizine kadar geçen süre hakkında çok az şey kaydedildi. Fakat bize çocukken "İsa'nın bilgeliği, boyu, Tanrı ve insan lehine arttığı" söylenir (Luka 2: 52). İsa, bazı insanların yanlış inandığı gibi, doğumundan önce cennette zaten mükemmel bir varlık olarak var olsaydı, İncil bunu söylemezdi.

İsa'nın Vaftizi

İsa, Vaftizci Yahya tarafından Ürdün Nehri'nde vaftiz edildi. *Vaftiz*, bir serpmeye değil, suya tamamen daldırmadır. İsa "*sudan çıktığında*" Kutsal Ruh'u kabul etti ve gökten bir ses, "Sen benim sevgili Oğlumsun; senden hoşnudum" dedi (Markos 1: 10, 11). Bu şekilde Tanrı oğlundan hoşnutluğunu gösterdi. İsa, kendisi de vaftiz edilerek vaftizin önemini bize gösterir.

"Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü." (Matta 4:1).

İsa gerçekten doğaüstü kötü bir varlık tarafından denendi mi?

Kutsal Kitap bize ayartmanın zihinden geldiğini söyler (Yakup 1: 13 - 15). İnsanlara kötülük yaptırın doğaüstü kötü bir varlık yoktur. Peki çölde gerçekte ne oldu?

Kaydedilen üç ayartmanın ilkinde İsa taşları ekmeğe dönüştürmek için ayartılmıştı (Matta 4 : 2 - 4). 40 Gündür yemek yemediği için çok açtı. İsa'nın kendisini yemek yapmaya özendirerek kötü bir varlığa ihtiyacı yoktu! Kutsal Ruh ona yeni verilmişti, bu yüzden onu denemek cazip gelecekti. Fakat İsa, Tanrı'nın gücünün yalnızca Tanrı'nın isteğini yerine getirmek için kullanılması gerektiğini biliyordu. Çok aç olmasına rağmen onu kendi arzularını tatmin etmek için kullanmak yanlış olurdu.

Matta 4:8-9'a bakalım;

Matta 4:8-10 İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek, "Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim" dedi. İsa ona şöyle karşılık verdi: "Çekil git, Şeytan! 'Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin' diye yazılmıştır."

Bütün dünyanın görebileceği bir dağ yoktur ,dünya yuvarlaktır! İsa tam anlamıyla böyle bir yere götürülemezdi. İsa Kutsal Kitabını biliyordu: dünya Tanrı'ya ait ve başka hiç kimse dünyayı ona sunamazdı. Eski Ahit, "Yahve'nindir yeryüzü ve içindeki her şey,dünya ve üzerinde yaşayanlar" (Mezmun 24: 1) ve " insanların krallığını Yüce Olan yönetir ve dilediğine verir" (Daniel 4: 32) der.

Bu günaha ilişkin Luka'da, İsa'ya dünyanın krallıklarının "bir anda" gösterildiğini okuruz. (Luka 4: 5). Bu, denenmenin zihninde gerçekleştiğini gösteriyor. İsa, Tanrı'nın gelecekteki egemenliğinde tüm dünyayı yöneteceğini biliyordu. Zihninde dünyanın krallıklarını hayal edebiliyordu. Gelecekte kendisine vaat edileni o an yerine getirmek için Kutsal Ruh'u kullanmayı arzulamadı, İsa, günahın üstesinden gelip çarmıhta kurtuluşu sağlamak için ölmesi gereken Babasının isteğine itaat etmesi gerektiğini biliyordu.

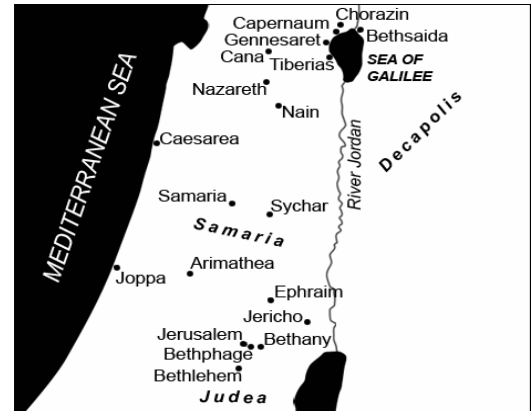
Luka 4:9-11 İblis O'nu Yeruşalim'e götürüp tapınağın tepesine çıkardı. "Tanrı'nın Oğlu'ysan, kendini buradan aşağı at" dedi. "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Tanrı, seni korumaları için meleklerine buyruk verecek.' 'Ayağın bir taşla çarpmasın diye seni elleri üzerinde taşıyacaklar.' "

Luka 4 : 9 - 11'in denenmesinde, şeytan'ın İsa'yı Yeruşalim'e götürdüğü söylenir. İsa, çölden Yeruşalim'e kadar doğaüstü bir şeytani gerçekten takip eder miydi, tapınağın zirvesine tırmanır mıydı ve ancak o zaman mı "Tanrınız Rab'bi sınamayacaksınız" diyor? (Luka 4: 12) Gerçek bir şeytan olsaydı, İsa onu tanır ve onu takip etmeyi reddederdi.

Bu denemeler İsa'nın zihninde kolayca gerçekleşebilirdi. Tanrı'nın meleklerinin kendisini koruyacağını bilen İsa, kendisini tapınaktan aşağı atmanın dikkat çekmek ve Tanrı'nın Oğlu olduğunu kanıtlamak için iyi bir yol olacağını düşünebilirdi. Bu onun vaaz etme işini kolaylaştırıcaktır. Fakat İsa, Tanrı'nın onun üzerine düşmesinden yararlanmasının yanlış olacağını biliyordu.

Bu yüzden, bu denemelerin İsa'nın çölde iken zihninde gerçekleştiğine inanıyoruz. Buradaki kutsal yazılar, şeytan (veya iblis) fikrini, insan doğasının güçlü gücünü, zihnimize ortaya çıkan günaha olan arzuları temsil etmek için bir sembol olarak kullanır. İsa'nın çölde denemesi, onun da bizim gibi insan doğasına sahip olduğunu ve bizim gibi ayartıl(abileceğini) [Tanrı denenemez] gösteriyor. Fakat İsa hiçbir zaman günaha boyun eğmedi ve bu yüzden günah işlemedi.

İsa her ayartmaya Kutsal Yazıların sözleriyle karşılık verdi (Matta 4: 4 , 7, 10). Bu konuda çok önemli bir ders öğrenebiliriz – Kutsal Kitap'ı okumalı ve bizi etkilemesine, denendiğimizde doğru kararları vermemize yardımcı olmasına izin vermeliyiz

İsa'nın Hizmeti

Vaftizinden ve çöldeki denemesinden sonra İsa, Tanrı Krallığı'nın müjdesini bildirerek şehir ve köyler arasında seyahat etti (Luka 8: 1) Hizmeti yaklaşık üç buçuk yıllık bir süreyi kapsadı ve çarmıhta ölümüyle sona erdi. İsa ilk başta birçok öğrenciyi kendisine çekti. Özel öğrenci (elçileri) olmaları için on iki tanesini seçti. Daha sonra onları Müjdeyi duyurmasına yardım etmesi için gönderdi ve onlara elçiler dedi ('havari', 'gönderilen kişi').

İsa'nın Öğretimi

Matta 5. -7. bölümlerde Dağdaki Vaaz kaydedilir ve burada İsa bize Tanrı'nın nasıl yaşamamızı istediğini anlatır. İsa'nın öğrettiği ilk ders, alçakgönüllü olmamız gerektiğidir.

"Ne mutlu ruhta yoksul olanlara! Çünkü Göklerin Egemenliği onlarındır." (Matta 5 : 3) .

İsa göksel krallığından bahsettiği için, bazı insanlar krallığın kelimenin tam anlamıyla gökte olacağını düşünür. Fakat Kutsal Kitap hiç gökteki bir krallıktan bahsetmez. 5. Ayet, erdemlilerin ödülünün yeryüzünde olduğunu gösterir: "Uysallar kutsanmıştır, çünkü onlar yeryüzünü miras alacaklardır ". 'Göklerin egemenliği' ifadesi yalnızca Matta'nın İncilinde geçer ve Tanrı'nın egemenliğine atıfta bulunur (bkz. Matta 19 : 23 , 24; Ayrıca Matta 8: 11'i Luka 13: 28, 29 ile karşılaştırın) . Tanrı'nın egemenliği gökteki egemenlik olarak tanımlanır,

çünkü Tanrı'nın iradesi her zaman gökte olduğu gibi yeryüzünde de gerçekleştiğinde Tanrı'nın egemenliği gelmiş olacaktır.

Dağdaki Vaazda İsa insanlara şunu da öğretti

- Düşmanlarınızı sevin
- Başkalarını yargılamayın
- Bir kadına şehvetle bakmayın
- Sağ elin verdiği sol el görmesin -gizli yardım
- Tanrı'yı yücelten, O'na sadık hayatlar yaşayın
- Kaygılanmayı bırakın, Tanrı'ya güvenin
- Öncelikle Tanrı'nın egemenliği ve doğruluğu ardınca gidin

Matta 7 : 13 - 23 'te İsa uyarıyor:

Tanrı'nın egemenliğine yalnızca O'nun isteklerini yerine getirenler girebilecek
Birçokları Tanrı'nın egemenliğinde reddedilecek (O'nun adıyla harika işler yapanlar, O'nu Rab diye çağıranlar bile).

İsa benzetmeler kullanarak öğretti - Bir benzetme, daha derin bir ruhani anlama sahip, günlük yaşamın basit bir hikayesidir. Matta 13'ün gelecekteki krallık hakkında birçok benzetmesi vardır. İsa, gerçek öğrencilerle yalnızca mucizelerinden etkilenenler arasında ayırım yapmak için benzetmelerle konuştu. Tanrı'nın hakikatini arayanlar İsa'nın örneklerindeki daha derin düşündüler. Onun gerçek öğrencileri arasında olmak istiyorsak, kutsal yazıları kendimiz için dikkatlice incelememiz gerekir.

İsa peygamberliklerle öğretti- İsa, Yeruşalim'deki tapınağın yıkılacağı ve Yahudi ulusunun dağılacağı konusunda uyardı. Ayrıca dönüşünden hemen önce dünyada olacak işaretlerden de bahsetti (bkz. Ders 8) .

İsa, yaşamıyla öğretti - Tanrı'nın Oğlu bir ahırda doğdu. Kendi evi yoktu ve lüks bir hayat yaşamadı.

"Tilkilerin ini, kuşların yuvası var, ama İnsanoğlu'nun başını yaslayacak bir yeri yok" (Luka 9:58)

İsa, hem Müjdeyi vaaz ederek hem de hasta olan insanları iyileştirerek başkalarına yardım etti. Komşumuzu kendimiz gibi nasıl seveceğimizi ve düşmanlarımızı nasıl seveceğimizi gösterdi!

İsa, ölümünden hemen önce öğrencilerinin ayaklarını yıkadı. Bu görev genellikle bir hizmetçi tarafından yapılırdı. Evrenin Yaratıcısının Oğlu olmasına rağmen, İsa alçakgönüllüydü ve başkalarına hizmet ediyordu.

İsa Gökteki Babasına dua etmek için çok zaman ayırdı. On iki öğrencisini seçmeden önce bütün geceyi dua ederek geçirdi. İnsanlara ne kadar dindar olduğunu göstermek için açıkça dua etmedi ve dini liderlerin bunu yapma şeklini kınadı.

İsa, "Tanrınız Rab'bi tüm kalbinizle, tüm ruhunuzla ve tüm zihninizle seveceksiniz ... Komşunuzu kendiniz gibi seveceksiniz" diye öğretti (Matta 22: 37 - 39). Yaptığı buydu. İsa, Tanrı'nın nasıl yaşamamızı istediğinin bir örneğidir. Bize Tanrı'nın karakterini gösterdi.

İsa'nın Mucizeleri

İsa, Kutsal Ruh'u inanılmaz mucizeler gerçekleştirmek için kullandı. Suyu şaraba dönüştürdü, denizde yürüdü, sadece birkaç somun ekmek ve biraz balıktan binlerce insanı besledi. Kutsal Ruh'u kendisine değil başkalarına yardım etmek için kullandı. İnsanları etkilemek ya da hava atmak için hiç kullanmadı. Mucizeleri, Tanrı tarafından gönderildiğinin bir işaretiydi. Tanrı'nın kendisi aracılığıyla çalıştığını ve Tanrı'nın yollarını öğrettiğini gösterdiler (Elçilerin İşleri 2 : 22).

İnciller, İsa'nın gerçekleştirdiği harika mucizeleriyle doludur. Acı çekenlere acıdı ve onlara yardım etmek istedi. Ölülerini diriltti. Bu mucizeler, İsa'nın günahattan ve ölümden kurtuluş getireceğinin bir işaretiydi (Markos 2: 10).

Ölüme Hazırlık

İsa üç öğrencisini yanına aldı ve dua etmek için bir dağa çıktı (Matta 17: 1 - 13). Dua ederken yüzü ve kıyafetleri parladı. Eski Ahit karakterleri Musa ve İlyas ortaya çıktı. İsa ile çarmıhta ölümü hakkında konuştular. Öğrencilerin gördükleri, Rab İsa'nın ihtişamlı görüntüsüydü. Tanrı'nın krallığında onun bir resmiydi (yani bir görümdü). Yaklaşan ölümüyle yüzleşirken bu krallığı dört gözle beklemesine, bir motivasyon bulmasına yardım etmiş olmalı.

İsa, Eski Ahit kehanetlerinden acımasız bir şekilde öleceğini biliyordu (örneğin Mezmurlar 22 ve 69 ve Yeşaya 53). Öğrencilerini acı çekeceği ve öleceği konusunda uyardı, ancak onlara ölümden dirileceğini de söyledi (Luka 9: 22).

Dini liderler defalarca İsa'yı yanlış yapması için kandırmaya çalıştılar, böylece onu suçlayabilirlerdi. İsa ondan nefret ettiklerini biliyordu. Onu iki kez taşlamaya çalıştılar, ancak "saati henüz gelmedi" - ölme zamanı değildi. Ancak, " Göğe alınacağı gün yaklaşınca İsa, kararlı adımlarla Yeruşalim'e doğru yola çıktı." (Luka 9: 51) .

İsa ölmesi gerektiğini kabul etti. İnsanların hayatlarını kurtarabilmelerinin tek yolunun bu olduğunu biliyordu. Bu şekilde onlara ancak kendisi günahsız olursa yardım edebilirdi. Her gün günaha karşı savaştı. Bencilce veya başkalarına zarar verecek şeyler yapmayı reddetti. Tanrı'nın isteğini her zaman yerine getirecek şekilde kendini disipline etti. Bize harika bir örnek bıraktı. Ve öğrencilerine onu takip etmeleri gerektiğini söyledi:

“Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin” (Luka 9 : 23) .

Bu, her gün kendi yollarımızdan ziyade Tanrı'ya hizmet ederek Rab İsa'nın örneğini izlememiz gerektiği anlamına gelir. Bunu yapmanın bir kısmı başkalarına fedakar bir şekilde yardım etmektir. İsa, Matta 25 : 31 - 46 benzetmesinde gelecekteki yargıdan bahseder: Tanrı'nın krallığına kabul edilenler başkalarına sevgiyle bakıyorlardı. Çünkü onlar İsa'yı önemsiyorlardı!

Okunacak ayetler: Matta 5 , 6 ve 7 ; Matta 25 : 31 - 46 ; Luka 9

